

Moja borba sa demonima

Kad sam imao 13 godina krenuo sam da pokušavam da vidim svoju budućnost. Zanimalo me je da li će mi život uvek biti isti ili će se nešto promeniti. Svoju budućnost nikada nisam uspeo da vidim, ali sam zato dobio neke tarot karte na poklon kada sam imao oko 17 godina i odjednom sam mogao da vidim budućnost bilo kog čoveka na planeti samo ne i dalje svoju. To se brzo proćulo, ljudi su počeli da dolaze i da me traže da im gledam u karte. Toliko sam bio dobar u tome da su mi nudili sve što poželim.

Bilo je i siromasnih i bogatih ljudi, iz svih društvenih slojeva su dolazili da saznaju šta ih čeka. Nikada nisam imao puno para ali nisam hteo da im naplatim gledanje u karte. Rekao sam im da su moje usluge za džabe i oni su svaki put bili iznenadjeni kada bih im vratio novac nazad. Tada sam mislio da ta moja moc dolazi od Boga i da je bolje da ne uzimam nikakve pare da se možda Bog ne naljuti na mene. Smatrao sam da mi je On dao tu moc da pomognem tim ljudima da otkriju šta ih čeka i nemam prava da zaradjujem na onome što je od Boga. Interesantno je to što sa bilo kojim drugim tarot kartama nisam mogao da vidim ništa već samo sa tim, bile su posebne zbog nečega.

Nekoliko godina kasnije nekako sam primetio neki citat iz Biblije da Bog ne odobrava takve stvari. U tom momentu sam osetio paniku. Čekaj malo, ako ovo što ja radim ne dolazi od Boga, od koga je onda? Ko mi daje tu moc? Jedini zaključak koji je ostao je da ako ne dolazi od Boga onda je od Djavola. Javio sam svim ljudima da moja moc dolazi od demona i da im ja savetujem da više ne traže od mene da im gledam u karte. Oni su rekli da im nije bitno i da hoće da im gledam i dalje. Jasno sam im naglasio da su demoni izuzetno zla duhovna bića, da ne kažu posle da ih nisam upozorio, ali oni su insistirali da im je svejedno samo da vide svoju budućnost. Hteo sam da budem dobar prema tim ljudima pa sam nastavio i dalje.

Ubrzo su tim ljudima počele da se desavaju razne loše stvari, depresija, otkazi na poslu, porodične svadje. Ja sam ih još jednom opomenuo, rekao sam im da je to prouzrokovano uticajem demona i lepo sam ih zamolio da prestanu da traže da im gledam u karte. Ali oni su uvek govorili: "Ma daj još samo ovaj put da vidimo da li će nam se nesreća preokrenuti u sreću."

Tamo negde sa 27 godina, posle skoro 10 godina gledanja u karte, napokon sam im rekao da je gotovo da više neću nikome da gledam. Preklinjali su me da nastavim, ali nema sanse, rekao sam da je kraj sa tim.

E šta se onda desava? Školski drug mi kaže da neki jogisti dolaze iz Austrije i treba im prostor gde će da održe predavanje o jogi, meditaciji i tim stvarima. Ja razmišljam, dobro, valjda joga ne može da bude losa, malo ću da se opustim, isteglim, meditiram. Ja sam to više gledao kao na neke vežbe. To je bila neka

grupa ljudi koju su predvodila dva Indijca. Cim su se smestili kod mene u stanu i poceli sa predavanjem o cakrama i tim njihovim Indijskim "bogovima" (sada znam da su to demoni), jedan od Indijaca je pogledao u mene, jako se uplasio i pobegao je glavom bez obzira samo je istrcao napolje iz mog stana. Vec je on bacao plasljive poglede prema meni. Covek se bojao od mene, nemam pojma zasto. Ostali nisu ni krenuli za njim. Bilo im je svejedno sto je on samo tako otisao.

Medju tim ljudima je bila i jedna lepa devojkica koja je odavde i dala mi je knjigu "Ispovest palog andjela" jer sam joj rekao da se interesujem za Boga. Bio sam sokiran da neko ko je deo jedne takve sekte uopste cita takvu knjigu. Pisalo je da je knjigu napisao neki pisac Penta Gram. Odem na internet da otkrijem ko je taj Penta Gram. Kad ono na raznim forumima pise pa to je "onaj sektas Miroljub Petrovic, garant je on to pisao pod tim nadimkom". Ja razmislim: "Cekaj, ko je sad taj Miroljub, nikad nisam cuo za njega" i tako krenem ja da trazim i malo po malo meni se svide njegova predavanja.

Vidim ja, sve na ovim predavanjima ima logike, iako ne kraju nisam nikad saznao ko je taj Penta Gram. Meni je odmah postalo jasno da Miroljub nije nikakav sektas i tako sam krenuo da se naoruzavam sa informacijama, sta se na primer desava posle smrti, da ako se neki demon pojavi u obliku mrtve osobe da znam da to ne moze biti meni draga osoba koja je umrla. Ja sam pre tog Miroljubovog predavanja o stanju mrtvih mislio da postoje duhovi umrlih ljudi. Bilo mi je drago kad sam shvatio da me mrtvi ne gledaju. Kasnije sam pogledao predavanje o ishrani, izgubio kile prestao da budem debeo i posto vitak. Pucao sam od sreće, svaka nova informacija me je cinila boljim covekom. Toliko sam bio srecan da nisam ni primetio da ljudi oko mene nisu toliko srecni.

Jedne zime, oko 4 ujutru, kuca mi na vrata isti onaj drug sto mi je doveo jogiste, sav uspanicen i bled ko krpa. Vice: "Ubice me, ubice me." Ja ga pitam: "Ko ce te ubiti, smiri se." Kad on kaze, popio je par piva i kad je krenuo kuci iz grada, odjednom primeti da vise ne hoda ulicom vec da je neka magla oko njega. Primeti on neka cudna stvorenja u astronautskim odelima sa repom od gusteri. Nemaju kacige preko glave i on vidi da oni imaju vise lica koja se rotiraju kao da je lice bika, coveka i neke ptice. Njih desetoro se smeju, galame, nesto pricaju. Nije ih razumeo, govorili su na nekom njemu nepoznatom jeziku. Nisu ga odmah primetili i on ih je prekinuo u razgovoru da ih pita kakvo je ovo mesto i ko su oni. Oni su se iznenadili kad su ga videli i pretvorili su se u ljudska bica. Izgledali su kao momci i devojkice u farmerkama i majicama kratkih rukava. Jedan od njih ga je uhvatio za vrat i podigao jednom rukom. Poceo je da galami na srpskom jeziku: "Kako si usao u bezdan, kako si nas pronasao, ko ti je dao moc da ulazis u bezdan, zasto nam se sunjas iza ledja, raskomadacemo te."

Jedna od njih, neka devojka, kaze: "Stani, on se druzi sa Markom. On ce nas odvesti do Marku". Kazu oni njemu da hoce da pricaju sa mnom i da on zamoli mene da ja razgovaram sa njima. Ako to ne uradi, oni ce svako vece da ga maltretiraju i da ga na kraju ubiju. On se jako uplasio, ali ih je drhtavim glasom upitao sto oni sami ne odu da pricaju sa mnom, sta ce im on? Oni su rekli da **ne mogu da mi pridju dok im ja to ne dozvolim** i da on mora da me ubedi da pristanem da pricam sa njima. On im je rekao da ce uraditi sve sto traze samo da ga ne ubiju. Taj sto ga je drzao za vrat ga je bacio i on je pao nazad na ulicu. Imao je sat na ruci i primetio je da su se kazaljke pomerile za sekundu tek kad se nasao na ulici. Bio je 15 minuta u tom "bezdanu", a na ulici nije prosla ni sekunda. Nije mi nista rekao to vece, jer je mislio da je to sve od piva. Tek kad je poceo da ima svako vece probleme na spavanju, dosao je kod mene ujutru da mi to kaze.

Meni je bilo njega zao i ja pristanem, samo da ga ostave na miru. On je meni dao detaljna uputstva kako da ih kontaktiram, treba da otvorim tarot karte i onda cu dobiti viziju, i to ce znaciti da ja pristajem na razgovor sa njima. On je to vece spavao kod mene dok sam ja otvarao karte jer nije mogao da spava nocima. To je bilo prvo vece da se naspavao ko covek. Verovatno su ga oni uznemiravali.

Kad sam otvorio karte, dobijem viziju prelepe mlade devojke koja nosi crnu odoru, onakvu kakvu nose udovice. Hoda dvoristem kuce mojih rodjaka koje nisam godinama video, lep suncan dan. Saginje se da ubere ruzu iz baste. Cim je uzela ruzu, crveni cvet je pocrneo, osusio se i uvenuio u njenoj saci. Onda se vizija prekinula. Za to vreme moj drug je spavao slatkim snom pravednika. Stvarno su ga ostavili na miru.

Neko vreme se nije nista desavalo. Mislim da je prosao koji mesec od tada. Legao sam da spavam, usred noci sam se probudio i ucnilo mi se da vidim kako devojka u koju sam bio zaljubljen godinama sedi na stolici za mojim kompjuterom i gleda u mene, a oci joj svetle crveno u mraku. Pogledao sam malo bolje i video sam da je stolica prazna. Nastavio sam da spavam.

Par dana kasnije to bice je pocelo da komunicira sa mnom. Zenskim glasom. Ali je nevidljivo, ne prikazuje mi se. I njen glas nema zvuk. Nisam nasilan, ne cujem glasove u glavi, ne bolujem od sizofrenije. Glas dolazi od spolja, izvan moje glave, ali se ne cuje, bez zvuka je. Ne znam kako bih to objasnio. Ne pricam naglas sa njom, ali ona me cuje kad govorim u sebi, ali zato kad razmislim u sebi, ne moze da mi cita misli. To valjda funkcioniše na taj fazon, da ako se ja obracam njoj u sebi onda moze to da cuje ali ako se ne obracam njoj vec samo tako razmiljam o necemu u sebi, to ne cuje.

Pod njenim uticajem sam napravio profil na jutjubu gde sam ostavljao komentare koje je ona smisljala. To su bile lazi, demonske propagande i

provokacije. Dok sam to radio, nastavljao sam da gledam predavanja Miroljuba Petrovica i da se edukujem. Na kraju sam jednostavno obrisao profil na jutjubu i svi moji komentari su nestali.

Siguran sam da Bog nije stvorio samo ljude i andjele nego jos neka svesna bica. Verovatno postoje prijateljski raspoloženi vanzemaljci, ali zahvaljujuci jednom od Miroljubovih predavanja znam da ce demoni da se predstave kao vanzemaljci. Tako da nema sanse da me prevare.

www.creation6days.com